

KELLANDER, NILS

Tal, hållit på Jönkiöpings rådstufwu
1751. den 21. augusti af borgmästaren
Nils Kellander då han det honom
nådigst anförtrodde ämbete tilträdde;
hwilket tal på borgerskapets begäran
skrifteligen til t

1751

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

YONKOPING Magistrat
Kalendar N.

Vitt. Sv.
Juli
Juli
(Ba)
1700^e-1720

Jo
Kel

JÖNKÖPINGS MAGISTRATEN

Kellander N.

TAL,

3
Saml.
Vitt. Sv.
Tillf.
Inst.
(B)
1700-1839

Hållit på Jönkiöpings Råd-
stufwu 1751. den 21. Augusti

Af

Borgmästaren

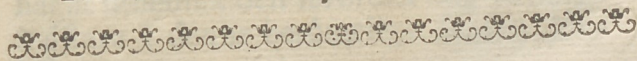
**NILS KELL-
ANDER**

Då han det honom nådigst anförtrodde
Ämbete tilträdde;

Hwilket Tal

På Borgerfkapets begäran
skrifteligen til Them är utlemnad,
Och

The sedan til Trycket befordrat.

Tryckt i Jönkiöping.

T A L

Härlit på Jönköpings Råd-
hus den 27 Augusti

af

Borgmästaren

NILS KELL

ANDER

Då han der honom nådigt anförtrodd
Ämbete tillädd;

Illwillet Tal

På Borgerskapets begäran
skickligen til Thenn är utkommen

Och

The sedan til Trycket bestordat

Tryckt i Jönköping.

Gunstige Herrar Mine Herrar.

Förändringar förorsaka betänknin-
gar i synnerhet då en menighet
deruti del tager.

Den 9:de sifledre Martii mån-
de Staden sakna sin Borgmästare.

Detta omskifte satte Stadens Borger-
skap i upmärksamhet, och jämwål då de
en annan Borgmästare wälja skulle;

Mine Herrar och Wänner! Edert
wanliga goda förtroende för mig, och E-
der ihogkommelse af den långa tid lag tro-
ligen tient min Konung och denna Stad,
åstadakom en allmän kallelse: I anledning
hwaraf Hans Kongl. Maj:t Allernådigt be-
hagat utnemna och förordna mig til Borg-
mästare i denne berömelige Staden Jön-
köping.

tomten gifwes til Hospitalets byggnings-
romt, deråft Hospitalet, närmaft intil be-
målte bäck, ån i dag år belågit.

At Kåpings och Handels-platfar wa-
rit uphofwet til en del af wåre Ståder, det
witna namnen de båra, af hwilka wårt
Jönköping ockfå år en.

Åhre-talet då den förft fått Stads-rått,
år ofs icke kunnogt, fåfom med en del de
ålfte Ståder fig förhåller.

I Stadfens Archivo finnas inge åldre
handlingar ån på Tolf-hundrade åhre-talet
efter Frålfarens fådelse.

Konung Magnus Ladulås har åhr
1284 och 1288. förbåttrat och stadfåftat
Stadfens rått och Privilegier, förordnat at
Staden för Eld och Fiender fkal bewaras,
med mera, och gifwit Inbyggarne frihet,
at nyttia och bruka deras Statuter och Pri-
vilegier, hwilka Hans Maj:t redan i den ti-
den kallar gamle.

Af ålder har Staden warit i fådant an-
feende och belågenhet, at hårftådes blif-
wit Slott och Fåftning anlagdt;

Åhr 1263. hafwer Konung Waldemar
hår haft sitt Bilåger med Kongl. Danfka
Princeffan Sophia.

Icke långt derefter blef Slottet och Sta-
den belågrad af de i Krånikorne namn-
kunnoge Folkungarne; Men de måfte der-

ifrån afdraga och blefwo strax derefter utrotade.

En ibland wåre Swenfke Krönike-Skrifware Professor Ericus Olai, har anmärkt Jönkiöping för en starck Fästning redan åhr 1278.

Stadsens gamla Wapen och Insegel be-tecknar det samma, som innehafwer en Borg eller befästning med tre Torn utan spetfar och en Biskop.

Orfaken til den senare omständighe-ten, har, så wida mig kunnogt år, icke blifwit beskriwten, men kan här ledas der-af, at Jönkiöpings Stad tilförene lydt til Lindkiöpings Biskops-döme, mångfaldi-ge, så wål Urke-Biskops som Biskopars och Prælaters Bref til Borgmästare och Råd samt menigheten i Jönkiöping, skrif-ne på Latin med gammal munke-styl, jemwål ock Aflats, Siåle-måsse och Klo-ster Bref, dito af Priorifför och Symphoris-for utgifne, likaledes Bref med Påfwelige Sigillet undertryckt i rødt wax, åro i Stad-sens Archivo tilfinnande utur många olyc-kor och elds-faror frålste, samt i senare åhren i ordning lagde och inbundne.

Utaf Konung Albrechts Bytes-bref med Biskop Nielis af Lindkiöping år det utom dess bewisligt, at Biskops-åmbetet och Dom-Kyrckian i Lindkiöping haft
 gods

gods utom Staden belågne, som utbyttes då Rumlaborgs Fåstning och wallar wid Hus-broen anlades.

Konung Magni Ladulåses Broder, Bengt, war Bis kop i Lindkiöping wid den tid bemålte Konung stadfåstade Stadens gamla Privilegier. Den Catholiska Religionen hölts då här i stor högacktning ock med icke mindre strånghet.

Det ena med det andra har kunnat gifwa anledning til den nu omrörde omständigheten.

Hwaråst Stadsens Kyrckia och Råd-stufwu stådt i den gamla Staden, har intet, så mycket jag förmårkt, blifwit antecknadt; Men finner i gamle handlingar, at utom Stads-Kyrckian har ock et Cappel varit, icke långt från nu warande Västra Cappel.

Kyrckian eller Cappellet har haft namn af S. Peder, hwarefter det deromkringliggande åkergårdet ännu kallas i allmenne skrifter, helige Peders gårde.

Munkarne hafwa haft sitt Kloster på Slottet intil wallen åt lilla fiön och i södra flygelen der Lands-Cancellie rumen i senare tider varit inråttade. I taket har jag, med flere, sedt efterlemningar af deras brukade målningar, nemligen S. Maria, Mater Jesu Christi, mitt uti, Sibillæ bilderne

derne rundt omkring, och de fyra Evangelifterne öfwer dörrarne;

Lille fiön har deraf fått namn af Munk-fiön.

En del af Staden har kallats Klosterfierdingen, och Klofret har ock haft sitt eget Tegelbruk.

Konung Gustaf den förste år och blifwer ihogkommelse odödelig för det Hanfrälste Riket och författe det i sådant lyckeligt tilstånd, hwaruti det sedermera sig förkofrat.

Högstbemelte Konung har ock högeligen wärdat sig om wårt Jönkiöping, då Hans Kongl. Maj:t i sine Staden gifne Privilegier 1524. vigiliæ assumptionis beatæ virginis, utlåter sig i följande ord: At Wår Stad Jönkiöping, ligger i sådana läge, at landet hafwer af honom stor nytta och Riket stor tienst, om han wid magt hållen blifwer, til hwilken ånda Hans Maj:t förnyar Stadens förna Privilegier och besynnerligen at des Inbyggare skola niuta fri ut- och insegling ehwareft de bäst kunna, med flere förmaner, wid hwilke efterföljande Konungar Staden stedse nådigst behållit;

Stadens Borgerskap hafwa deremot bewisat deras undersäteliga trohet, och åsidosatt sin timelige wälfärd för Konungens
och

och Riksfens tjenst, såsom då i Konung Eric den XIV. tid, år 1566. den Danfka krigsmagten i Småland infallen war, Inwånarne sielfwe, Allhelgone-tid Staden afbrände, på det Fienden icke skulle få öfwer Winteren der sitt näste.

På samma sätt skedde det år 1611. uti kriget emellan Sverige och Dannemark, då de åter sielfwe tände eld på Staden, på det Fienden icke skulle först få in den samma och sedan betiena sig deraf til Slottets och Fästningens eröfrande, hwilken derpå gaf så skarp eld, at Fienden måste wända om. Och som de Swenske Tropparne i det samma kommo på ryggen och betogo återfärden, nödgades de Danfke taga flykten öfwer den store Dumme-måse, hwar est fienden förste gången broade, nästan en fierdings wäg, der nu är stora stråk-wägen til Gøtheborg och Halmstad.

Denne omständighet är wäl icke i Swenske Krönikorne anmärkt, men af Publicque handlingar och Kongl. Maj:ts Bref 1614. samt trowärdige mäns antecknade berättelser, en klar sanning.

Wårt Jönkiöping såg nu sin undergång på det stället det tilförene stådt hafwer.

1617. blef Slottet icke des mindre af de Danfke först på åhret angripit, och Konung Christian af Dannemark har sielf den

23. Julii samma år det belågrat, men ut-
rättade dermed alsintet, utan haftade sig
derifrån til Halland.

Konung Gustaf Adolph den andre och
Store, som för vår rena låra, sitt dyra lif
och blod icke sparade, utan i alle tider wyr-
dat blifwer, här, ibland andre Ståders an-
läggande, också haft försorg för vår Stads
å nyo uppbyggande på det ställe han nu står.

En torr sand-refwel, emellan den sto-
re in-sjön Wetter och lille- eller Munke-
sjön; En diup sumpig måsse emellan be-
melte Lille- och Räck-sjöarne blifwer nu til
hus och boningar, trä- och örtegårdar,
brukbar och nyttig giord.

Vår Store Konung Gustaf Adolph
har uti sine denne Staden den 26. April
1620. nådigt förlånte Privilegier af 49.
puncter bestående, tagit begynnelsen med
följande ord: At wi til Rikens försåkring,
gagn och wålfård tynnerligen nådigt finna
at uppbygga, förnya och befästa låta vår
Stad Jönköping, som uti förleden feide år
förhårjad, och afbränd worden. &c. &c.

Hår förordnas huru en hwar sitt kall
förestå skall: Huru Rättegång och Politie,
Stadsens egendom och inkomster, förwal-
tas böra: Hår stadfästes Stapel-rätt och fri
seglation til Utrikes orter: Huru Handel
och Handtwårkerier under Gillestufwu
och

och Handtwärkshus inrättningar, rätteligen skötas böra: Huru en hwar i sitt lefwerne sig skickeligen förhålla bör: Inge andre til Borgare antagas, än som sig med lofflig näring försörja kunna, och therpå besked wisa; Men inge watn-bi eller låttingar lidas, med mycket mera, som, til en Stads upkomst och god ordnings hållande, tienar.

Hit införskrifwes Folk från utländska och Tyska orter til Manufacturés och Handtwärkeriers uphielpande, hwaraf et qvarter i Staden, Tyska maden, fått sitt namn; Och finnes af då warande Kyrkioherde, sedermera Biskopens i Wexiö Joannis Bazii Senioris förklaring öfwer S. Joannis Uppenbarelse år 1629. at Församlingom af Tyskom så wäl som Swenskom war sammankommen: Här inrättas Gewärs-Factorye til Rikets tienst och försvar: Här lades grund til et HErrans Tempel och en anseelig Stads-Kyrkia af huggen sten; Byggnings medlen thertil anflås de böter som alla mankôn, från 15 til 60. år, i et helt Hårad blefwo ådömde, för sammangaddning och mord på en Håradskrifware.

Titul-bladet å en Wåssbo Hårad Original Dom-bok år 1618. år af följande märkwärdige ord: Samma år hade Wåss-

bo Hårads bönder ihållslagit deras Hårads-
skrifware Anders Swenffon uppå et fritt
Hårads-Ting wid Tingsladan, derföre ock
de fanfkyldige blefwo hårdeligen för deras
brått med stegel och hiul uti Jönkiöping
straffade, och Konung Gustaf Adolph war
i egen person deras anklagare, föregifwan-
des at Hans Maj:t icke wille taga uppå sig
Sweriges Krono, förr ån sådane mordiske
menniskor blefwo straffade. &c. &c.

Slottet innehades af Commendanten
och Lånet styrdes af Ståthållare.

Prydnaden och nyttan för Land och
Stad föröktes då Konungens högsta nemd
och Götha Hof Rått uti Drottning Chri-
stinæ tid 1634. fick här sitt säte.

Under detta acktas nödigt at nemna
de åtskillige Riksdagar och allmenne mö-
ten som i denna Staden håldne blifwit, nem-
ligen 1357. 1360. (då stadgan om Frålfis
jord giordes) 1447. 1523. 1560. 1599. Men
sist uti Konung Carl Gustafs tid Anno
1657. et particulairt möte, som handlin-
garne i Stadsens Archivo utwisar.

Högstbemelte Konung Carl den Tion-
de har i de då orolige tider förstärkt Fäst-
nings-Garnizons och Förswars-wårket
hårfådes, til hwars underhållande ån me-
ra i Konung Carl den Elloftes tid upbyg-
des ansenlig Artillerie Tyg-Ammunitions
och

och Magazins hus, tillika med en wånings upförande på gamla Slottet, samt deribland en anfenlig Rust-kamare och Slots-Kyrckia, förutan det Hans Kongl. Maj:t låt för sin egen Høga person bygga wånings rum på södra Flygelen ut åt Lille-sån.

En høgtberömd Swensck Herre och i sin tid stor Architect, då General Major och Landshöfdinge, sedermera Kongl. och Riks-Rådet Grefwe Eric Dalberg uträttade detta alt, så wål som Kyrckio-tornets fullkomnande, Rådstufwu- och Scholæ-Husens, Hospitalets och begge Cappeller-nes anlåggnande och upbyggande med mycket mera, at hans namn och giöromål billigt bör ihogkommas.

Elden som förtärer hwad honom förekommer fick åhr 1737. den 6:te Aprill öfwerhanden och wårt omtalte wackra Slott med desz bygnad ödelade.

Detta alt, med mera, som nu blefwo för widlöftigt at upröckna, bewisar noggsamt at wårt Jönkiöping, efter sin storlek och beskaffenhet, likwål blifwit ansedd för en nödig och nyttig lem i Riket, och en ådel sten i Kronan.

Stor och högbeprifelig har wår høga Öfwerhets ömhet stedse warit för sine trogne undersåtares wålfärd och förswar-

Mine Herrar och Wänner! Ofs kan icke obekant wara, at en ådel Sten, huru liten den då är bör åga twenne egenskaper; Han måste wara åckta och lysande.

Som wi nu alle tåfla om at wara rättskaffande undersåtare; Så böra wi ock först hafwa den egenskapen at wara åckta barn i det allmenna samhället.

Wid en slik betractelse gå wi med wåre tanckar i diupaste underdånighet til Hans Kongl. Maj:ts Wår Allernådigste Konung, Konung ADOLPH FRIEDERICH, hwilken GUD wålsigne!

Han är wår och hela Rikets huldaste Fader, och då blifwer det kåra Fäderneslandet wår Moder Wår Allernådigste Konung wårdar hågnar och förswarar ofs för utwårtes fiender och inwårtes oförrätter.

Wårt Fädernesland öpnar och uplåter ofs sine rike häfwor til föda och kläder, både inom sig, samt genom Handel och Siöfart, utom sig med hwad som wi från utrikes orter behöfwa emot det som de, af ofs undfå, och icke umbåra kunna.

Detta ämnet widare at utföra gifwes icke nu tid.

Ingen lärer ibland ofs finnas, som icke genom flit, arbete och loflige näringsmedel efterstråfwar at emottaga, förådla, til egit ock det allmenna bästa använda den

wålsignelse som wårt kåra Fådernesland
 ofs meddelar och Wår Nådigste Konung
 ofs så gierna föranner, at ofs ock Lagar
 gifwes huru och på hwad sätt wi den ga-
 gneligast bruka skola ;

Lyckeligit är det folck som så i frid
 och ro får nyttia Landsens goda.

Ofs åligger förden skull at håremot,
 för det andra wara lysande i goda fruckter.

Först hembåra den Aldrahögsta Gu-
 denom innerlig tacksågelse för alla sine nå-
 dewålgierningar, och förnämligast för den
 ofs fårundte rena och sanna Religionen,
 derutinnan wi obesmittade til åndan skole
 framhårda.

Dernåst frambåra för Deras Kongl.
 Majesteter Wår Allernådigste Konung och
 Drottning tillika med Deras Kongl. Hög-
 heter, Rikens Kron- och Arf- Prinsar
 samt det Swenska Konunga Huset, oför-
 falskade Swenske hiertan, upfylte med un-
 dersåtelig tro och lydno ; Aldrig annat tän-
 ka om Wår Nådiga Öfwerhet ån det godt
 är, fast mindre annat tala eller giöra ; Gier-
 na bidraga til Rikets uprätthållande och
 försvarande ; Ia wårt lif och blod wåga,
 om nöden så trångia skulle.

På ofs sielfwe böra wi ock wara betänk-
 te, lefwa i inbördes wånskap, befordra
 hwars annars bästa, taga ofs til wara för

fka-

skadelige misshålligheter, samt såsom enige barn wårt hus upbygga.

Mine Herrar och Wänner! At jag nu gör denna föreställning, få J icke up- taga, såsom wille jag säga Eder det I för- ut wål weten ock berödmeligen wid alle tillfällen betygat hafwen: Utan som jag nu kommer at tiltråda det af Hans Kongl. Maj: t mig Allernådigtst anförtrodde Borg- måstare - Åmbetet här i Staden; Så för- kunnar jag uppenbarligen detta wara mitt eget täncke-sätt och fullkomliga upfat, at derefter med Eder lefwa och dö, det samma åter af Eder tillbaka förwäntandes; Wi wele altså med hwarandra ett Förbund ingå.

Jag står nu för denna Stads menighet och den Ewige Alsmågrige Guden, som ingenstädes kan uteflutas eller någorstå- des inneflutas, betygandes min innersta hog och wilja stedsse skola wara at arbeta på Eder wälfärds befrämjande, handhafwa Eder wid Lag, Rättwisa och Privilegier.

HERRÉ du Store GUD, Dig beder jag, at du wille förlåna förstånd, lius och kraft uti Åmbets-Skiölden, til at kunna utransa- ka och finna hwad godt och ondt, rätt och orätt är, på det all ondsko, wrängwisa, list och oskickelighet må blifwa straffad och affkaffad, men oskyldigheten, tillika med Enkior och omyndige Barn, fattige och

och förtryckte, försvarade och hulpne,
samt uti alt et oförkränkt samwete bibe-
hällit!

Härmed wänder jag mig til Stadsens
Herrar Rådmån. Af Eder begårer jag ic-
ke allenast gode och rättssinnige råd på E-
dre Dom-Såten, utan ock godt bistånd och
wårkstållighet i andre Edre **Åmbetens**
gißromål.

Gud beware både mig och Eder för
oråd och förargelige exempel, som uti åm-
bete och öfriga lefwerne, böra wara andre
til efterdömmelse!

Med Eder mine Herrar **Åmbets-brö-**
der giör jag det Förbund: At Guds bud,
Konungens och Rikets Lagar skola wara
wårt rättessnöre, Stadsens och det allmen-
na bästa, wårt ögnemärke, samt hwar
och ens wålfård wårt syftemål.

Nu Mine Herrar och Wänner, denne
Stads Lofl. Borgerskap och Menighet, af
Eder fordrar jag det, som Borgare-Eden,
Guds och Werldslig ordning Eder tilför-
binder, nemligen hörsamhet och lydno uti
alt thet som å Kongl. Maj:ts och Stadsens
wågnar kan budit och befalt blifwa; Et
godt och upriktigt förtroende för mig och
Eder Magistrat och åfwen ibland Eder
sielfwa; Ingen afwundes öfwer den andra;
Ingen förtrycke eller giöre den andra nå-

gon oför rätt i handel och wandel, i ord och gierningar; Alle beflite sig om at fly tråtor, oenighet och partie, samt wackte sig för them som slike skadelige frön och snarborrar, utkasta, hwilka kunna störta en Stad och Menighet i obestånd.

På wår Rådstufwu och i Edre allmenne loffige sammankomster, wåntar jag af Eder den anständighet, at I faktinodeligen ock betänksammeligen framfören Edre och Stadens angelägenheter, utan förargelse eller någons förrolämpande, så för Magistratens som Eder egen heder skulles.

Jag beder och förmanar Edertroligen, at I tagen Eder til wåra för alla i Lag ock Privilegier förbudne sammankomster och otidige öfwerläggningar, i det som rör allmenne saker; Hwilket ock för Hederlige Mån och Borgare är nesligt.

Detta alt efterkommandes, skolen I wåra och blifwa mine kåre Bunds-förwanter; Och si så mine Herrar och Wånner åro wi samtelige, jag med Eder och I med Mig äckta Barn för wår Gud, för wår Konung, wårt Fädernesland och wår Stad.

Här på följer min trogna önskan. Lycka och Wilsignelse wåre öfwer Wår Allernådigste Konung och Hulda Fader, Hennes Kongl. Maj:st. Wår Allernådigsta Drottning, Deras Kongl. Høgheter Riksfens

fens Kron- och Arf-Printsar, samt det Höga Kongl. Huset!!

Lycka och wälsignelse öfwer vårt kåra Fådernesland, vår Stad och alla des Inbyggare, Höga och Läga, Andeliga och Werldfliga, Mån och Qwinnor, Gamla och Unga!

Ia HERREN vår GUD ware vårt beskårm och vår Borg!!

Sluteligen tackar Jag Kongl. Maj:ts Tro-Man och Landshöfdinge, Riddare af Kongl. Sverds-Orden, Högwälborne Herr Jacob Ludvig von Saltza som Höggunstigt anmodat Respective Landshöfdinge-Umbetet i des frånwaro wid detta tilfälle tilstådes komma; Honom beder jag ödmjukeligen at Han wille gynna denna Staden sin gunst och sitt bistånd i alt hwad then åligga kan; Försåkrandes at Magistraten och Borgerskapet skola Herr Landshöfdingen med all lydna och tilgifwenhet tilhanda gå, samt sig så upföra, at de i Herr Landshöfdingens ynnest måge bibehållne blifwa.

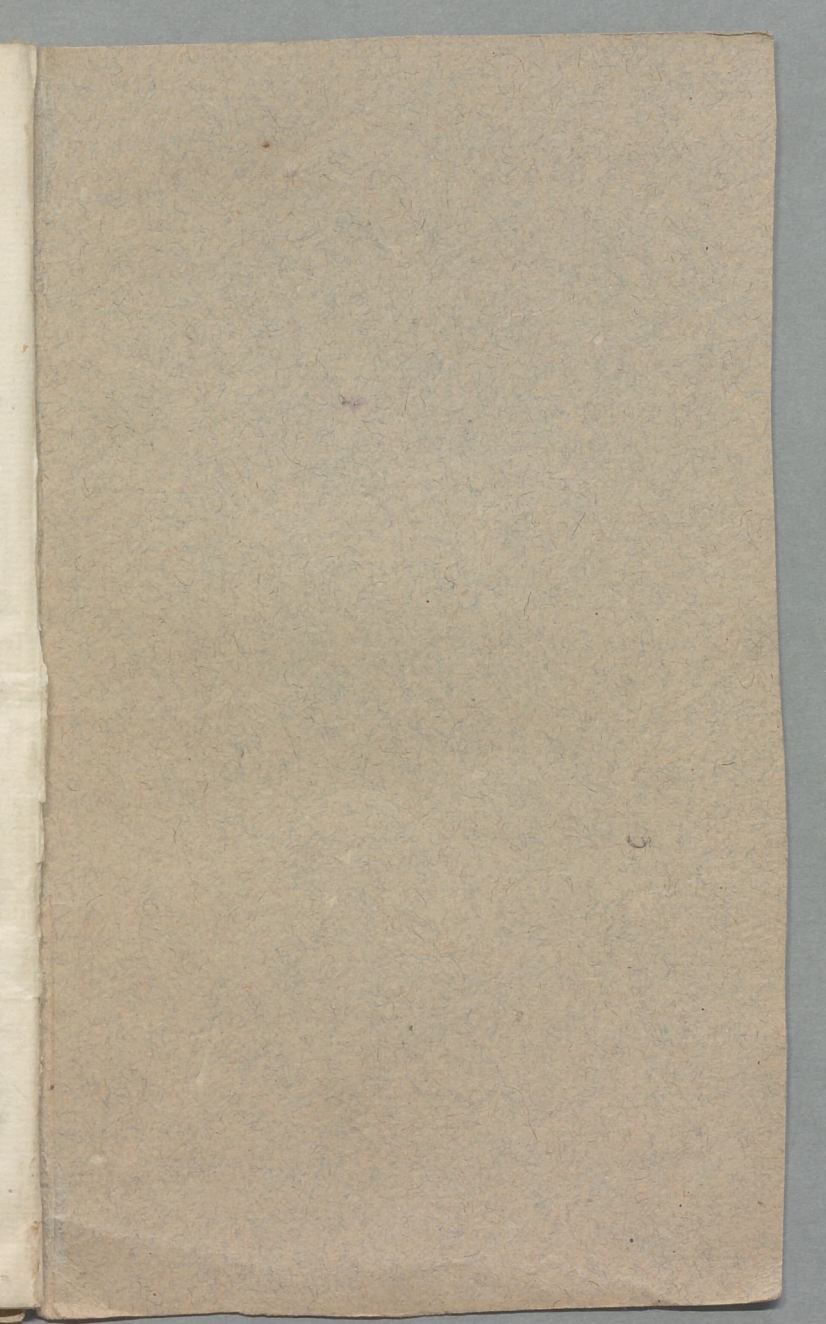
rens Kron- och Art-Prindar, samreder Hö-
ga Kongl. Huset!!

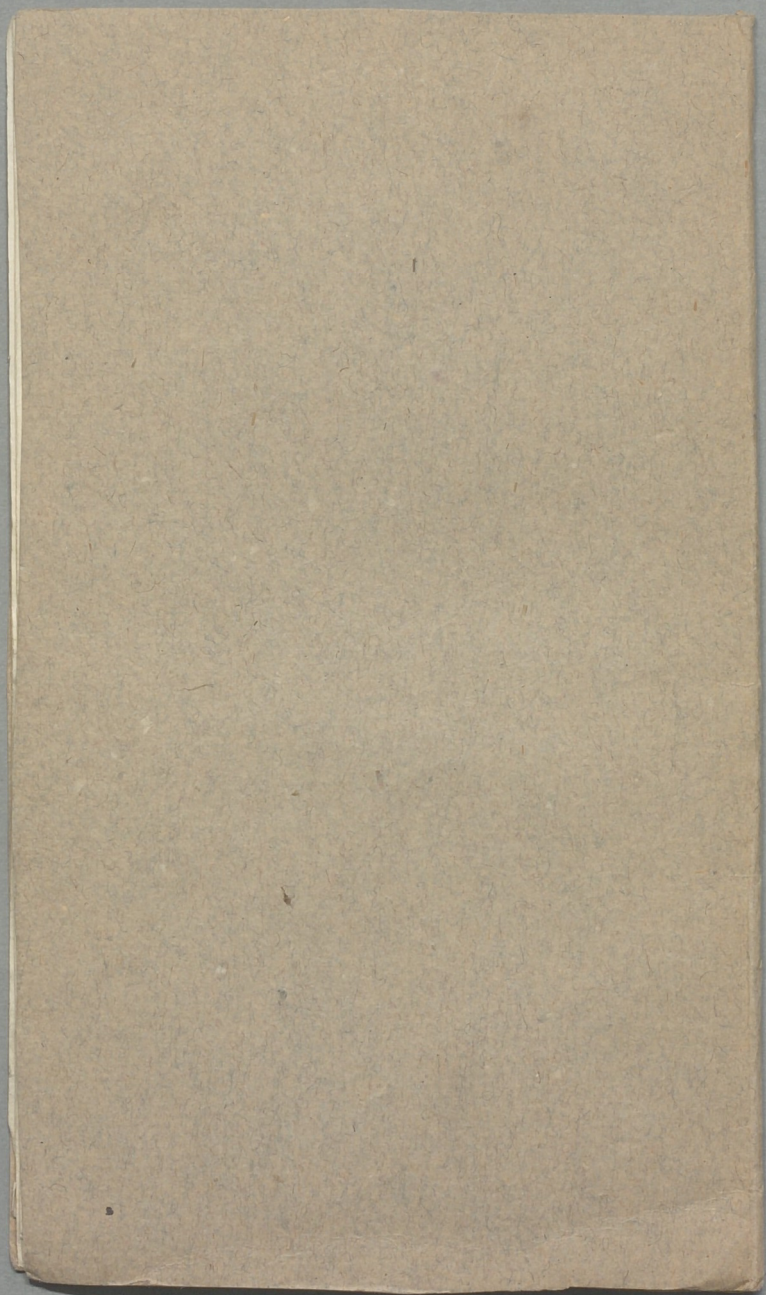
Lyska och vilfignelle öfver wär-
kita Hådenresand, wår Stad och allade
Lubgare, Höga och Låga, Andeliga och
Werldliga, Mån och Qvinnor, Gamla
och Ungar!

Ia Herren wår GUD wår wår be-
skåm och wår Berg!!

Slutligen tackar jag Kongl. Majest
Tro-Mån och Landshödinge, Ridare af
Kongl. Sverds-Orden, Högwiltorne Her-
Jacob Ludvig von Salza som Högwiltigt
annodat Respective Landshödinge-äm-
betet i des stånwåro wid detta tillfälle til-
fådes komma; Honom beder jag ödmån-
keligen at Han wille gynnå denna Staden
sin gunst och sitt bistånd i alle hwåd stund
higga kan; Förlikandes at Magillstraten
och Borgerstkapet skola Herr Landshö-
dingen med all lydnå och tillfwenhet
tilhandå gå, samt sig sin upått, at
de i Herr Landshödingens
yngest måge bibehold-
ne bistå.

www.books2ebooks.eu